

Δέν έννοοῦμεν διατί τόσοσκανδαλίζονται τινές τῶν παρ' ἡμῖν φιλελευθέρων, διότι εἰς τήν Αὐλήν καλοῦνται εἰς τὰς μεγάλας καί τὰς μικράς συναναστροφάς πολλοί μὴ ἀνήκοντες, ὡς λέγουσιν, εἰς τοὺς ἀθθεντικούς κύκλους. Παρεκτός τοῦ ὅτι οἱ ἀθθεντικοὶ δῆθεν οὗτοι κύκλοι παρ' ἡμῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐδέν ἔχουσι τὸ ἀθθεντικόν καὶ τὸ ἐπιβίλλον, παρατηροῦμεν ὅτι τοιαύτη ὑπὲρ τοῦ ἀξιοματικοῦ κότμου ἀποκλειστικότης ἀρμόζει εἰς χώραν δεσποτικὴν, καὶ οὐχὶ ἐλευθέραν καὶ ἰσοπολιτιδα ὁποῖα εἶνε ἡ Ἑλλάς. Ὅπως έννοήσαμεν καὶ ἐθεσμοθετήσαμεν τήν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ 1863, κατ' ἀνάγκην αὕτη ἀπώλεσε παρ' ἡμῖν τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀρχαίων εὐρωπαϊκῶν μοναρχιῶν, καὶ τείνει νὰ κατέχη ἀπλῶς τὴν θέσιν τῆς Ὑπερτάτης τοῦ Κράτους Ἀρχοντίας. Ἀλλὰ τίς δύναται ν' ἀξιῶσῃ, ὅτι ὁ ἐν τέλει παρ' ἡμῖν ἕσον ὕψηλὰ καὶ ἀν' ἴσταται, δέν πρέπει νὰ βλέπῃ παρὰ ὑπαλλήλους καὶ βουλευτάς; Εἰς τὰς ἐλευθέραις κοινωνίαις ἄλλως, μᾶλλον ἢ εἰς πάσας ἄλλαις, σχηματίζονται καὶ ἐκτός τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῆς πολιτικῆς, διακεκριμέναι προσωπικότητες καὶ δικεκριμέναι οἰκογένειαι πάσης τιμῆς ἀξίαι καὶ μηδὲν μηδενὶ ὀφείλουσι, οὔτε εἰς τοὺς ἄνω οὔτε εἰς τοὺς κάτω.

ΦΑΓΟΥΡΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πονηρόπουλος καὶ Γεννάδιος περὶ τοῦ πῶθεν ἀναπνεύουσι τὰ φύλλα τῶν φυτῶν.

Ἀλβέρτης καὶ ἐμβολιαστὰι περὶ δαμαλίδος καὶ γλυκερίνης.

Ὀλύμπιος, ἐμβολιαστὰι καὶ Ἀλβέρτης περὶ ἀγγλικῆς δαμαλίδος.

Κατζαρὸς καὶ Παλιγγενεσία περὶ χοιριδίου.

Δέφνερ καὶ Ξένος περὶ Κροῦπ καὶ Ἀρμστρογγ.

Ξένος ὑπὲρ Γρίβα καὶ Κλάτδ.

Ἐθνικὸν Πνεῦμα. Ὁ Κουμουνοῦρος ἴδρυσε κινητὰ διδασκαλεῖα.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Ἐμίλουσιν εἰς οἰκίαν τινα περὶ τοῦ κ. Μητσάκη ὅστις διὰ τῶν συχῶν εἰς τὴν Ἀβουσσινίαν ἐπιδρομῶν του θὰ πλουτίσῃ τὴν γεωγραφίαν τῶν μερῶν ἐκείνων διὰ νέων ἀγνώστων τόπων.

— Οὐ κι' αὐτός' προσέθηκεν ὁ μικρὸς Γιάγκος.

— Τί τρέχει; ἐρωτᾷ ὁ πατήρ του.

— Νὰ τᾶχω μὲ τὸν κύριον Μητσάκη, γιὰτὶ ἀν' ἀνκαλύψῃ νέους τόπους, θὰ μεγαλώσῃ ἡ γεωγραφία καὶ τότε δὲν θὰ προφθάνω νὰ μελετῶ.

* *

Ἐντὸς βαγορίου ταξειδεύουσιν ὀκτώ' ἐξ αὐτῶν οἱ ἐπτὰ καπνίζουσιν.

Ὁ ὄγδοος:

— Μήπως σὰς ἐνοχλῶ, κύριοι, ποῦ δὲν καπνίζω;

* *

— Τῶ' ἐπεμψα τὰς εὐχάς μου διὰ τὰς εορτάς τοῦ Πάσχα γεγραμμένας ἐπὶ χαρτονομίσματος τῶν 112.

— Καὶ ἀπεκρίθη;

— Νὰ τοῦ στείλω ἀπὸ τὸν ἴδιον χάρτην διὰ νὰ γράψῃ τὴν ἀπάντησιν.

* *

— Πολλὰς τρέλλαις κάμνεις, παιδί μου, βεβαίως θὰ ἔχῃ τὸ διάβολο μέσα σου.

— Τότε μαμά μου τί πταίω ἐγώ; νὰ τὸ εἰπῇ; εἰς τὸ διάβολο.

* *

— Ἐγὼ ποτὲ δὲν κάμνω ἐλεημοσύνην.

— Διατί;

— Διότι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ κάμῃ τις, ὅτι δὲν ἐπιθυμῇ νὰ τοῦ κάμνουν, ἦτοι μὴ ἐπιθυμῶν οὐδεὶς νὰ μὲ ἐλέησῃ ἀποφεύγω τὰς ἀγαθοεργίας. Ἡ σκέψις μου εἶνε εὐαγγελική.

* *

— Μία πεντάρη: ἐλέησε τὸ πτωχό.

— Σὲ ἀρεῖ;

— Μάλιστα.

— Δέν ἔχω πεντάρη, ἀλλὰ λάβε μισὸ φράγκο καὶ μισὸ ὀφείλεις δέκα πεντάρης.

— Εὐχαριστῶ, Κύριε, θὰ παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ σὲ ἐπιτρέψω καλὰ ἔως νὰ δυνηθῶ νὰ σοῦ τὰ ἐπιστρέψω.